

Životopis paní Mgr. Noemi Komrskové

Paní Noemi Komrsková se narodila 16. srpna v roce 1951. Už s nástupem do školy zažila krizové situace, jako například vyhození tatínka z práce, zavření kazatele jejich církve a dalších pěti lidí. A návrat mamčinina bratra po sedmi letech věznění a těžby uranu. Již jako malá naslouchala myšlenkám a filozofickým směrům Jana Amose Komenského a také se snažila pomáhat lidem po vzoru svých rodičů. Byli sledováni sousedy, církevními tajemníky, učiteli. Přesto žili doma svobodně. Měli stále mnoho návštěv, mnoha zajímavých lidí, z domova a později i ciziny, a to byla její domácí univerzita.

Po maturitě v roce 1969, po Palachově činu a změně atmosféry na škole mezi profesory, jejichž řady prořídly, ji rodiče poslali do Skotska k přátelům maminky, která tam byla po válce v letech 1947 a 1948. Pak s nimi nesměla mít žádný kontakt, ale v době pražského jara se podařilo přátelství obnovit a oni ji pozvali. Paní Noemi tam strávila 3/4 roku. Po návratu v roce 1970 měla problémy se Státní bezpečností a normalizovaná společnost ji dál sledovala.

Na vysokou školu se nakonec dostala v Bratislavě, v Praze nebyla šance na přijetí kvůli „výletu na západ“. V roce 1975 se paní Noemi vdala. Společně s manželem pak pracovali 18 let ve Vysokém Mýtě, kde budovali Dům pokojného stáří, a nyní pracují v Psychoterapeutické a pastorační poradně Diakonie Církve bratrské.